

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7

Poslovni broj: KŽ-525/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Županijski sud u Rijeci, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Srebrenke Šantić, predsjednika vijeća, te Mladenke Paro-Rudić i Gordane Denona-Kusijanović, članova vijeća, uz sudjelovanje Ivane Štefančić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljene Rateme Gušani, zbog kaznenog djela iz članka 139. stavka 1. i 3. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 i 114/22 – dalje u tekstu: KZ/11), odlučujući o žalbi okrivljene, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj K-33/2024, od 9. rujna 2024., u sjednici vijeća održanoj 1. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba okrivljene Rateme Gušani te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj K-33/2024, od 9. rujna 2024., okrivljena Ratema Gušani proglašena je krivom da je počinila kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavka 1. i 3. KZ/11 te je temeljem članka 139. stavka 3. KZ/11 osuđena na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci.

1.1. Temeljem članka 148. stavka 6. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24 – dalje u tekstu: ZKP/08) okrivljena se oslobađa plaćanja troškova kaznenog postupka u cijelosti.

2. Protiv te presude žalbu je izjavila okrivljena Ratema Gušani putem branitelja Marina Kuvača, odvjetnika iz Rijeke, zbog dostavljanja pobijane presude suprotno odredbama članka 169. ZKP/08, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, predlažući da drugostupanjski sud

prihvatanjem žalbe preinači prvostupanjsku presudu i oslobodi okrivljenu, a podredno da se pobijana presuda ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Odgovor na žalbu nije podnijet.

4. Spis je temeljem članka 474. stavak 1. ZKP/08 dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Rijeci na dužno razgledavanje.

5. Žalba okrivljene nije osnovana.

6. Nije osnovan navod žaliteljice da joj je pobijana presuda dostavljena suprotna odredbama o dostavi iz članka 169. ZKP/08 jer je iz spisa razvidno da se okrivljena u vrijeme vođenja predmetnog kaznenog postupka nalazila na izdržavanju kazne zatvora u Kaznionici u Požegi te joj je pobijana presuda dostavljena putem uprave Kaznionice u Požegi koji su prvostupanjskom sudu vratili po okrivljenoj uredno potpisanu dostavnicu glede primitka prvostupanjske presude, čime je pobijana presuda uredno dostavljena okrivljenoj.

7. Okrivljena pobija presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 11. ZKP/08 jer da se pobijana presuda u većoj mjeri sastoji od iznošenja iskaza oštećenika Dejana Ivoševića te da je nejasno iz kojih razloga je izostalo obrazloženje odnosno zaključak prvostupanjskog suda o sadržaju njegovog iskaza, a provedeni dokazi u velikoj mjeri da se sastoje samo od personalnih dokaza i zapisnika o zaprimanju kaznene prijave koji dokaz je nevjerodostojan jer je kaznenu prijavu podnio oštećenik, koji žalbeni navod nije osnovan jer je prvostupanjski sud u pobijanoj presudi naveo jasne, dostatne, valjane, potpune i neproturječne razloge na kojima temelji svoju presudu, a koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

7.1. Naime, prvostupanjski sud je u pobijanoj presudi jasno, nedvosmisleno i argumentirano obrazložio da iz iskaza oštećenika Dejana Ivoševića, dugogodišnjeg liječnika obiteljske medicine okrivljene s ordinacijom u Domu zdravlja Škurinje, koji je detaljno, okolnosno i uvjerljivo opisao ponašanje okrivljene kritične zgode od trenutka njegovog kontakta s okrivljenom na izlazu iz Doma zdravlja po završetku njegovog radnog vremena, te daljnjeg ponašanja okrivljene nezadovoljne da ne može dobiti traženu terapiju zbog završetka njegovog radnog vremena na način da ga je pratila od izlaza iz Doma zdravlja do njegovog parkiranog vozila kojem je po ulasku u vozilo uputila inkriminirane riječi prijetnje izazivajući kod njega osjećaj nelagode, što je potkrijepljeno materijalnom dokumentacijom odnosno zapisnikom o zaprimanju kaznene prijave iz kojeg je razvidno da je oštećenik dva dana od predmetnog događaja protiv okrivljene podnio kaznenu prijavu zbog kaznenog djela prijetnje koju materijalnu dokumentaciju prvostupanjski sud pravilno u cijelosti prihvaća vjerodostojnom. Stoga obranu okrivljene prvostupanjski sud s pravom ne prihvaća ocjenjujući je obeskrjepljenom i neuvjerljivom obzirom da spori da bi kritične zgode uopće vidjela oštećenika niti da ga je srela u blizini Doma zdravlja, niti da je kritične zgode bila kod oštećenika na pregledu, niti da mu je ikada prijetila pa je detaljnom analizom obrane okrivljene dovodeći je u korelaciju sa personalnim dokazom, iskazom oštećenika ne nalazeći razloga za neosnovano terećenje okrivljene ocjenjujući ga istinitim i materijalnom dokumentacijom, koju ocjenjuje vjerodostojnom,

a iz kojih razloga je u ukupnosti provedenog dokaznog postupka i utvrdio da je okrivljena počinila terećeno kazneno djelo.

8. Nadalje, okrivljena žalbom pobija presudu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja tvrdeći da je oštećenik izjavio da mu se okrivljena nakon navodno počinjenog kaznenog djela ispričala iz čega da je evidentno da je reagirala u afektu izražavajući time kajanje, da je iskaz oštećenika kontradiktoran i u bitnome neutemeljen te je prvostupanjski sud neosnovano njegov iskaz ocijenio kao točan i decidan za razliku od obrane okrivljene, čime zapravo okrivljena iznosi vlastitu analizu i ocjenu izvedenih dokaza dajući drugačije zaključke od onih iz pobijane presude tako što dokaze tumači na način koji odgovara navodima njezine obrane jer ne iznosi ništa novo što nije bilo predmetom analize i ocjene prvostupanjskog suda, već na svoj način ocjenjuje rezultate izvedenih dokaza, iz kojih onda izvodi suprotan zaključak od onog kojeg je izveo prvostupanjski sud. Prvostupanjski sud je iznio jasne razloge zašto je prihvatio i ocijenio istinitima i vjerodostojnim iskaz oštećenika Dejana Ivoševića pod točkom 11. pobijane presude, što prihvaća i ovaj sud.

9. Slijedom navedenog prvostupanjski sud pravilnom analizom i ocjenom svih izvedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, ispravno zaključuje kako je dokazano da je okrivljena počinila kazneno djelo prijetnje iz članak 139. stavka 1. i 3. KZ/11 na način kako ju se tereti optužbom, zbog čega je proglašena krivom, a za sva ova činjenična utvrđenja dao je valjane i argumentirane razloge, koje u svemu prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

10. Kako žalba zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o kaznenoj sankciji to je valjalo ocijeniti i odluku prvostupanjskog suda u pogledu izrečene kaznene sankcije te je ovaj drugostupanjski sud mišljenja kako su pravilno cijenjene okolnosti koje utječu na to da kazna bude veća odnosno manja te da je odmjerena kazna koja je primjerena težini kaznenog djela, osobnim okolnostima okrivljene i naravi počinjenog kaznenog djela.

10.1. Pravilno je prvostupanjski sud okrivljenoj olakotnim cijenio činjenicu da je majka četvero maloljetne djece te da se prema iskazu oštećenika istom, prilikom kasnijeg dolaska u ordinaciju, ispričala dok joj je otegotnim cijenio njezinu dosadašnju osuđivanost u kontinuitetu od 2010. pa sve do 2022., ali ne za istovrsno kazneno djelo za koje se vodi ovaj kazneni postupak, iako je među ostalim osuđivana za kaznena djela s elementima nasilja (kazneno djelo iznude iz članka 234. stavka 1. KZ/97, kazneno djelo nasilničkog ponašanja iz članka 331. stavak 1. KZ/97 i kazneno djelo razbojništva iz članka 218. stavka 1. KZ/97) na koju uvjetne osude te kazne zatvora i u dužem trajanju nisu utjecale da se uzdrži od činjenja kaznenih djela već ukazuje na njezinu neusklađenost sa društveno prihvatljivim normama ponašanja. Na tako utvrđene okolnosti prvostupanjski sud je pravilno zaključio da će se izricanjem kazne zatvora u trajanju od 6 mjeseci, što je donja granica zapriječene kazne za predmetno kazneno djelo, ostvariti svrha kažnjavanja kako je to propisano odredbom članka 41. KZ/11 te će se primjereno izraziti društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, ojačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava te utjecati na okrivljenu i sve druge da ne čine kaznena djela.

11. Ispitujući pobijanu presudu po članku 476. stavku 1. ZKP/08 ovo vijeće nije našlo povreda na koje sud pazi po službenoj dužnosti pa je slijedom naprijed navedenog

temeljem članka 482. ZKP/08 odbijena kao neosnovana žalba okrivljene te je potvrđena prvostupanjska presuda.

U Rijeci, 1. srpnja 2026.

Predsjednik vijeća:
Srebrenka Šantić

Broj zapisa: **9-3088a-88391**

Kontrolni broj: **0558e-7d414-90132**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.